

www.diapolis.auth.gr

ΔΡΑΣΗ 6: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Αργοναυτών & Φιλελλίνων, 382 21, Βόλος
Τηλ.: 2421074872
Fax: 2421074756
e-mail: diapolis-drasi6@lists.auth.gr

φορέας υλοποίησης
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
συνεργαζόμενοι φορείς
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ПРОЕКТ 6: ПРОГРАММА ПСИХОЛОГИЧЕСКОЙ ПОДДЕРЖКИ

Αργοναυτών и Филеллинов, 382 21, Βόλος
Τηλ: 2421074872
Fax: 2421074756
e-mail: diapolis-drasi6@lists.auth.gr

ответственный за проект
ФЕССΑΛΙΥΚΙΥ ΝΙΥΒΕΡΣΙΤΕΤ
совместно с
ΝΙΥΒΕΡΣΙΤΕΤ ΙΜ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΥ Β ΣΑΛΟΝΙΚΑΧ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝΣΚΙΥ ΝΙΥΒΕΡΣΙΤΕΤ Β ΑΦΙΝΑΧ
ΚΡΙΤΣΚΙΥ ΝΙΥΒΕΡΣΙΤΕΤ

VEPRIMI 6: PROGRAME PER PERKRAHJEN PSIKOLOGJIKE

Αργοναυτών & Φιλελλίνων, 382 21, Βόλος
Τηλ.: 2421074872
Fax: 2421074756
e-mail: diapolis-drasi6@lists.auth.gr

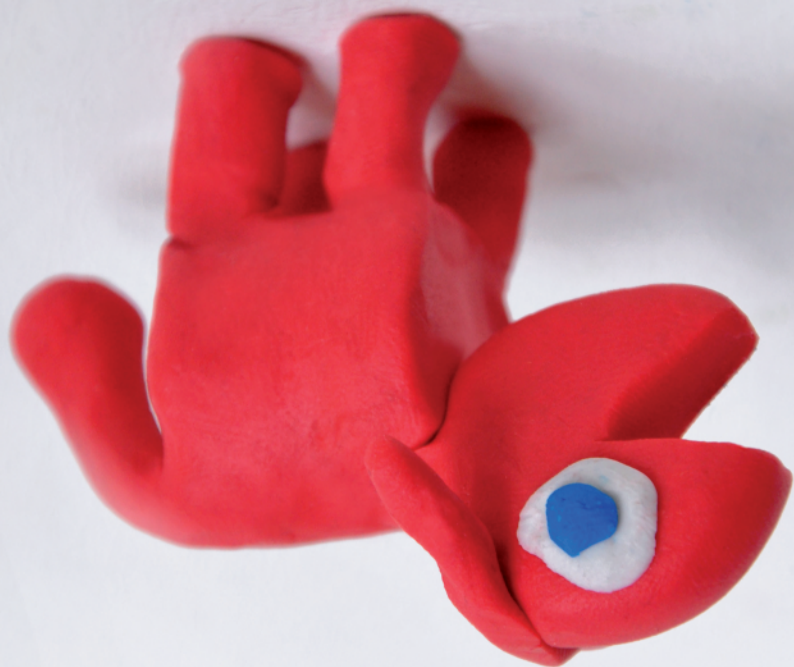
agjensia zbatuese
ΝΙΥΒΕΡΣΙΤΕΤΙ Ι ΤΗΣΑΛΙΣΕ
agjensia bashkepuntore
ΝΙΥΒΕΡΣΙΤΕΤΙ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛ Ι ΣΕΛΑΝΙΚΥΤ
ΝΙΥΒΕΡΣΙΤΕΤΙ ΚΑΡΟΔΙΣΤΡΙΑΝ Ι ΑΘΙΝΕΣ
ΝΙΥΒΕΡΣΙΤΕΤΙ Ι ΚΡΕΤΕΣ

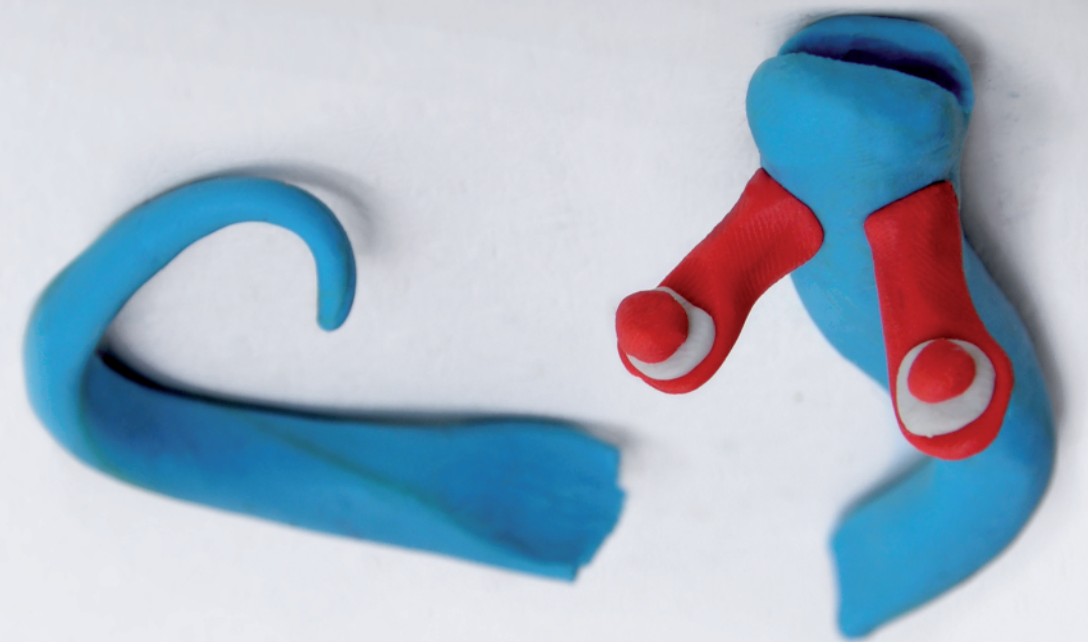
γέφυρες
shumellojshmeri se bashku κατανόηση
διαφορετικότητα μαζί
ВМЕСТЕ ВЗАИМОПОНИМАНИЕ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ПРОГРАММА ПСИХОЛОГИЧЕСКОЙ ПОДДЕРЖКИ
PSYCHOLOGICAL SUPPORT PROGRAMMS

“Θα ήταν καλύτερα αν κάποια παιδιά
δεν κοροϊβίζονταν για το χρώμα τους.”
“Do të ishte më mirë në q: disa femijë të mos
talleshin me shqopen time lliana për ngjyren e saj.”
Если некоторые дети не
насмехались над моим цветом
Мяной из-за ее цвета.

“Do të doja që djemtë që më godasin të mos e
bëjnë më, nuk e kuptoj perse.”
“Я хочу, чтоб меня не били или малышки, которые
меня иногда бьют и я не знаю почему.”
θα ήθελα
να μη χτυπάνε
τα αγοράκια
που με χτυπάνε μερικές φορές,
δεν ξέρω γιατί.

Οι μαθητές

“Θα ήταν καλύτερα αν κάποια παιδιά δεν κοροΐδευαν τη φίλη μου Ιλιάννα για το χρώμα της.”

“Με ενοχλεί που κάποια παιδιά μου αντιμιλάνε πάρα πολύ και δεν με σέβονται. Θα ήθελα να μην με χτυπάνε τα αγόρια που με χτυπάνε μερικές φορές, δεν ξέρω γιατί.”

“Δεν μου αρέσει όταν με κοροΐδούν όλα τα αγόρια! Μου λένε ότι είμαι κοντρή. Δεν θέλω να μαλώνω με τους φίλους και τους συμμαθητές μου. Δεν μου αρέσει και που είναι πολλά παιδιά από την Αλβανία και με χτυπάνε.”

“Δεν μου αρέσει η διπροσωπία κάποιων παιδιών, όχι τόσο η βία ή μόνο αυτή. Φτάνει να μην ξέρεις ποιος είναι ο φίλος σου και ποιος ο εχθρός σου. Θα μου άρεσε περισσότερο ένα φιλικό περιβάλλον, χωρίς τσακωμούς και ψέματα. Δεν μου αρέσει και που μερικοί καθηγητές δεν με λένε τόσο συχνά στο μάθημα και με ξεχνάνε. Και μερικά παιδιά δεν θέλω να με βλέπουν ρατσιστικά.”

Από την άλλη πλευρά κάποιοι άλλοι συμμαθητές τους υποστηρίζουν:

“Δεν έχει σημασία αν τα παιδιά μιλούν διαφορετικές γλώσσες. Α, όλα τα παιδιά είναι ίσα. Ο καθένας είναι διαφορετικός για να μπορεί να συμπληρώνει ο ένας τον άλλο.”

“Υπάρχει ρατσισμός του όμορφου, ρατσισμός του άσχημου, του κοντρού, του “Α, εσύ είσαι καλός μαθητής”, “εσύ δεν είσαι”, του μαύρου, του άσπρου.”

“Σε μειώνουν κιόλας, την αυτοεκτίμησή σου, σε κάνουν να νιώθεις κατώτερος. Για κάποιο λόγο γίνεται αυτό, αλλά δεν έχει παρθεί κανένα μέτρο μέχρι τώρα. Γιατί δεν, δεν ξέρω, νομίζω ότι για μας κάποια που εννοούνται, για κάποιους άλλους είναι κάτι το πολύ ιδανικό να συμβαίνει.”

Γνωρίζουμε ότι περισσότερα από ένα στα δέκα παιδιά στα σχολεία της Ελλάδας προέρχονται από χώρες εκτός της Ελλάδας. Συχνά τα παιδιά αυτά και οι οικογένειές τους αναγκάζονται να ζουν χωριστά, αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα, νιώθουν απομονωμένοι, δεν έχουν πολλές ευκαιρίες για να πάνε μπροστά, δυσκολεύονται στο σχολείο που μοιάζει να μην τους βοηθά αρκετά.

Το πρόγραμμα ψυχολογικής υποστήριξης αποτελείται από μέλη του πανεπιστημίου, μια ομάδα ψυχολόγων και το σχολείο σας. Καλεί και εσάς τους μαθητές και τις οικογένειές σας να συνεργαστούμε **α)** για να καλύτερεύσουμε τις κοινωνικές σχέσεις μεταξύ των μαθητών και μεταξύ των μαθητών και των εκπαιδευτικών **β)** για να αντιμετωπίσουμε τυχόν δυσκολίες και προβλήματα στο σχολείο, δουλεύοντας μαζί για τις καλύτερες δυνατές λύσεις.

από τα δικά μας παιδιά”; Η “απόλεια ταυτότητας” είναι μονόδρομος για τις οικογένειες που μετακινήθηκαν εδώ;

Πώς συνεργάζεται ένας γονέας με έναν εκπαιδευτικό, όταν ο γονέας δεν έρχεται στο σχολείο γιατί δουλεύει από το πρωί μέχρι το βράδυ; Ή όταν εμπιστεύεται το σχολείο και θεωρεί ότι ο ίδιος δεν χρειάζεται γιατί το σχολείο είναι δουλειά των δασκάλων και των καθηγητών; Για τι είδους συνεργασία σχολείου και οικογένειας άραγε μιλάμε;

Το πρόγραμμα ψυχολογικής υποστήριξης αποτελείται από μέλη του πανεπιστημίου, από ψυχολόγους, από τους εκπαιδευτικούς του σχολείου, από τους μαθητές και προσκαλεί και όλους εσάς τους γονείς να συνεργαστείτε με το σχολείο με στόχους: **α)** τη σχολική επιτυχία των παιδιών. Η επιτυχία των παιδιών δεν είναι ατομική αλλά ομαδική και συλλογική δραστηριότητα, που κερδίζει σημαντικά από τις ομοιότητες και τις διαφορές της σχολικής τάξης, **β)** την ισότιμη συνεργασία οικογένειας και σχολείου, με ταυτόχρονη ενδυνάμωση της οικογένειας, γιατί κάθε συνεργασία είναι πολύτιμη, **γ)** την αναγνώριση και την αποδοχή κάθε μαθητή ως μέλους μιας πολιτισμικής/εθνικής ομάδας και **δ)** τη στήριξη των οικογενειών μέσα από ευρύτερες συνεργασίες με την κοινότητα για να πετύχουν κοινωνικές λύσεις στις ανάγκες τους.

Οι γονείς

“Εγώ δεν μπορώ να μαλώνω το παιδί μου και να του λέω μην μιλάς στους Αλβανούς, μην ...αφού έχουν έρθει στην Ελλάδα καλώς ή κακώς πρέπει να έχουν ίσες ευκαιρίες και αυτά τα παιδιά. Πώς να το κάνουμε;”

“Θα ήθελα να πω κάτι πάνω σε αυτό το θέμα, ότι τα παιδιά για να νιώσουν ρατσισμό, θα πρέπει να τον έχουν πάρει από το σπίτι.”

“Κοίταξε, να σου πω. Προσωπικά εγώ ήρθα 9 χρονών εδώ. Εγώ δεν μπορώ να φέρω γνώμη στη Ρωσία τι έκανα 3η δημοτικού, εκεί σταμάτησα και ήρθα εδώ. Τετάρτη Δημοτικού πήγα εδώ. Το παιδί μου δε θεωρώ ότι κάποιος μπορεί να το πει ότι είναι από τη Ρωσία ή κάπου, 9 χρονών ήμουν όταν ήρθα εγώ, τώρα είμαι 32. Το παιδί μου γεννήθηκε εδώ, έλληνας εκεί ήμουνα εγώ, ελληνίδα, εδώ ήρθα έγινα ρωσοπόντια. Το παιδί μου πιστεύω δεν μπορεί κάποιος να το πει ρωσοπόντιο. Δεν έχει τίποτα ρώσικο μέσα του και θεωρώ, δε θεωρώ ότι κάτι διαφέρει από τα άλλα παιδιά ή κάτι...”

Τι απαντάμε στους γονείς που έχουν μεταναστεύσει στην Ελλάδα και που λένε ότι δεν βοηθάει το σχολείο, ότι “το σχολικό σύστημα είναι άδικο για αυτά τα παιδιά”; Ή ότι τα παιδιά της δεύτερης γενιάς μεταναστών δεν “ξεχωρίζουν

Στόχοι του προγράμματος ψυχολογικής υποστήριξης

- Διερεύνηση των παραγόντων που σχετίζονται με την ψυχική ανθεκτικότητα και την αποτελεσματική προσαρμογή των παλιννοστούντων και μεταναστών μαθητών στο ελληνικό σχολικό πλαίσιο.

- Ενδυνάμωση και ενεργοποίηση των μαθητών και των οικογενειών τους για την αντιμετώπιση της διαδικασίας προσαρμογής.

- Προώθηση της ψυχοκοινωνικής υγείας όλων των μαθητών στο σχολικό πλαίσιο.

- Βελτίωση των κοινωνικών σχέσεων στο σχολείο (σεβασμός προς την διαφορά και καταπολέμηση των στερεοτύπων).

- Αντιμετώπιση των ψυχοκοινωνικών δυσκολιών των μαθητών και των οικογενειών τους (π.χ. Ζητήματα ενδοσχολικής βίας ή προβλήματα προσαρμογής).

- Διασφάλιση της συνεργασίας μεταξύ μαθητών, σχολείου, οικογένειας και κοινότητας.

- Εντοπισμός και στήριξη για μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και αναπηρίες.

- Δικτύωση των σχολείων με υποστηρικτικές υπηρεσίες στην κοινότητα.

Οι εκπαιδευτικοί

“Το δικαίωμα της διαφορετικότητας είναι πολύ σημαντικό, ειδικά που τώρα η κοινωνία έχει αλλάξει και έχει γίνει με όλους αυτούς τους ξένους που ήρθαν, τους πρόσφυγες, τους οικονομικούς μετανάστες, υπάρχουν έντονα προβλήματα μέσα στα σχολεία, η περιθωριοποίηση στα παιδιά αυτά είναι γεγονός.”

“Συζητούσα με τα παιδιά, μου λέγανε ότι... μοιράστηκαν μισοί και μισοί, δηλαδή δεν είναι έτοιμα να δεχτούνε το διαφορετικό, το ξένο, κάτι άλλο από αυτούς.”

“Εγώ πλέον δεν βλέπω τέτοια προβλήματα. Μπορεί να μαλώνουνε ως παιδιά, αλλά δεν μαλώνουν όμως ως αλβανοί με έλληνες. Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα.”

“Έχω, υπάρχουν πάρα πολλές περιπτώσεις, υπάρχουν παιδιά τα οποία θέλουνε να κρατήσουν το όνομά τους, κάποια παιδιά που θέλουν γρήγορα να ενταχθούν και πιστεύουν ότι κοινωνικοποιούνται πιο γρήγορα με το να το αλλάξουνε και, κατά κάποιο τρόπο και ταυτότητα πιθανόν, δηλαδή είχα την περίπτωση μια φορά, ενός παιδιού που από την πρώτη χρονιά προσπαθούσε να ξεχάσει τη γλώσσα του, είναι απίστευτο.”

Υπάρχει ρατσισμός στο σχολείο ή μόνο “εκεί έξω, στην κοινωνία”; Αν υπάρχει πώς εκδηλώνεται; Πώς μπορεί ένα σχολείο να σπριξίει τους μαθητές του και να εμποδίσει πρακτικές κοινωνικού αποκλεισμού; Με ποιον τρόπο μπορεί να βοηθήσει τους μαθητές και τις οικογένειές τους από χώρες εκτός της Ελλάδας για να μην χάσουν την “ταυτότητά τους”; Πώς μπορεί το σχολείο να συνεργαστεί

